

Paris-Principperne

Uofficiel oversættelse

Principper vedrørende nationale institutioners status

Generalforsamlingens resolution 48/134 af 20. december 1993, bilag

Kompetence og ansvarsområde

1. En national institution skal have kompetence til at fremme og beskytte menneskerettighederne.
2. En national institution skal have så bredt et mandat som muligt, og dette skal være klart defineret i en grundlovs- eller lovtekst, der angiver dens sammensætning og dens kompetenceområde.
3. En national institutions ansvarsområde dækker blandt andet følgende:
  - (a) At afgive responsa, anbefalinger, forslag og rapporter om alle sager, der vedrører fremme og beskyttelse af menneskerettighederne, til regeringen, parlamentet eller en anden kompetent instans, på rådgivningsbasis enten på de pågældende myndigheders anmodning eller via dens udøvelse af sine beføjelser til at tage en sag op af egen drift; den nationale institution kan beslutte at offentliggøre dem; disse responsa, anbefalinger, forslag og rapporter samt eventuelle særlige rettigheder, som den nationale institution måtte have, skal vedrøre de følgende områder.
    - (i) Alle lov- eller administrative bestemmelser samt bestemmelser vedrørende retsinstitutioner, hvis formål er at bevare og udvide beskyttelsen af menneskerettighederne; i den forbindelse skal den nationale institution undersøge de gældende lov- og administrative bestemmelser samt lovforslag og forslag, og den skal foretage sådanne indstillinger, som den finder passende med henblik på at sikre, at disse bestemmelser er i overensstemmelse med de grundlæggende principper for menneskerettighederne; den skal om nødvendigt anbefale, at der vedtages ny lovgivning, ændring af gældende lovgivning og vedtagelse eller ændring af administrative foranstaltninger;
    - (ii) Enhver sag om overtrædelse af menneskerettighederne, som den beslutter at tage op;
    - (iii) Udarbejdelse af rapporter om den generelle nationale situation på menneskerettighedsområdet samt om mere specifikke sager;
    - (iv) Henledning af regeringens opmærksomhed på situationer i en hvilken som helst del af landet, hvor menneskerettighederne overtrædes, samt stille forslag til regeringen om initiativer, der kan bringe sådanne situationer til ophør, og hvor det måtte være nødvendigt, afgive en udtalelse om regeringens holdninger og handlinger;
  - (b) Fremme og sikre harmoniseringen af national lovgivning, regler og praksis med de internationale menneskerettighedsinstrumenter, som staten er part i, samt deres faktiske gennemførelse;

(c) Fremme ratificeringen af de ovennævnte instrumenter eller tiltrædelsen af disse instrumenter samt sikre, at de gennemføres;

(d) Bidrage til de rapporter, som staterne skal afgive til de Forenede Nationers organer og komitéer og til regionale institutioner i henhold til deres traktatmæssige forpligtelser, og, hvor det måtte være nødvendigt, udtrykke sin mening om emnet med behørig respekt for deres uafhængighed;

(e) Samarbejde med de Forenede Nationer og alle andre organisationer inden for de Forenede Nationer, de regionale institutioner og de nationale institutioner i andre lande, som er kompetente inden for området for fremme og beskyttelse af menneskerettighederne;

(f) Bistå ved formuleringen af programmer for undervisning og forskning i menneskerettighederne og deltage i gennemførelsen heraf i skoler, på universiteter og i faglig sammenhæng;

(g) Skaffe offentlig omtale af menneskerettighederne og bestræbelser på at bekæmpe alle former for diskrimination, særligt racediskrimination, ved at øge borgernes bevidsthed på området, særligt via oplysning og uddannelse samt ved at anvende alle medier.

Sammensætning og garanti for uafhængighed og pluralisme

1. Sammensætningen af den nationale institution og udnævnelse af dens medlemmer, hvad enten det sker ved valg eller på anden vis, skal fastlægges i overensstemmelse med en procedure, som sikrer alle nødvendige garantier med henblik på at sikre en pluralistisk repræsentation af alle samfundskræfter (i det civile samfund), som er involveret i menneskerettighedernes fremme og beskyttelse, særligt via beføjelser, som gør det muligt at etablere et effektivt samarbejde med, eller via tilstedeværelsen af, repræsentanter for:

(a) Ikke-statslige organisationer med ansvar for menneskerettighederne og indsatsen for at bekæmpe racediskrimination, fagforeninger, implicerede sociale og faglige organisationer, for eksempel, foreninger for advokater, læger, journalister og fremtrædende videnskabsmænd;

(b) Tendenser inden for filosofisk eller religiøs tænkning;

(c) Universiteter og kvalificerede eksperter;

(d) Parlamentet;

(e) Ministerier (hvis disse er med, bør deres repræsentanter kun deltage i drøftelserne som rådgivere).

2. Den nationale institution skal have en infrastruktur, der er egnet til, at den gnidningsløst kan udføre sine aktiviteter, særligt tilstrækkelige midler. Formålet med disse midler er, at institutionen har mulighed for at have sine egne medarbejdere og lokaler, således at den er uafhængig af regeringen og ikke er underlagt nogen økonomisk kontrol, der kan have indflydelse på dens uafhængighed.

3. For at sikre et stabilt mandat for den nationale institutions medlemmer, uden hvilket en reel uafhængighed ikke kan eksistere, skal deres udnævnelse effektueres via en forvaltningsakt, som skal fastsætte mandatets

specifikke løbetid. Et sådant mandat kan forlænges, såfremt der sikres pluralisme i institutionens sammensætning.

Arbejdsformer

Inden for dens arbejdsrammer skal den nationale institution:

- (a) Frit behandle alle de spørgsmål, der falder inden for dens kompetenceområde, hvad enten de er forelagt den af regeringen, eller institutionen selv har taget spørgsmålet op uden forelæggelse for en højere myndighed, på indstilling fra dens medlemmer eller fra en rekvirent;
- (b) Høre alle personer og skaffe alle oplysninger og alle dokumenter, der er nødvendige for at bedømme forhold, der falder inden for dens kompetenceområde;
- (c) Henvende sig til offentligheden direkte eller via pressen, særligt med henblik på at offentliggøre dens meninger og anbefalinger;
- (d) Mødes regelmæssigt og efter behov under tilstedeværelse af alle dens medlemmer, efter at disse er blevet behørigt indkaldt;
- (e) Nedsætte arbejdsgrupper blandt dens medlemmer efter behov samt etablere lokale eller regionale afdelinger til at bistå i udførelsen af dens funktioner;
- (f) Holde samråd med andre instanser, der som myndighed eller på anden måde har ansvar for menneskerettighedernes fremme og beskyttelse (særligt ombudsmænd, mæglere og lignende institutioner);
- (g) I lyset af den væsentlige rolle, som de ikke-statslige organisationer spiller i udbredelsen af de nationale institutioners arbejde, knytte forbindelse med de ikke-statslige organisationer, der er engageret i menneskerettighedernes fremme og beskyttelse, økonomisk og social udvikling, bekæmpelse af racisme, beskyttelse af særligt sårbare grupper (særligt børn, indvandret arbejdskraft, flygtninge, fysisk og mentalt handicappede personer) eller specialiserede områder.

Tillægsprincipper vedrørende status for kommissioner med myndighedslignende beføjelser

En national institution kan være bemyndiget til at høre og behandle klager og anmodninger vedrørende individuelle sager. Den kan få forelagt sager af privatpersoner, deres repræsentanter, tredjemænd, ikke-statslige organisationer, sammenslutninger af fagforeninger eller andre repræsentative organisationer. I sådanne tilfælde og uden præjudice for de ovennævnte principper vedrørende kommissionernes andre beføjelser, kan de funktioner, de er betroet, være baseret på de følgende principper:

- (a) Søgning af en mindelig løsning via mægling eller, inden for lovens rammer, via bindende afgørelser eller, hvor det er nødvendigt, på grundlag af fortrolighed;

(b) Oplysning af den part, som har indgivet anmodningen, om hans rettigheder, særligt de retsmidler, han har til rådighed, samt lette hans adgang til disse;

(c) Høring af klager eller anmodninger eller videresendelse af dem til en anden kompetent myndighed inden for de af loven foreskrevne begrænsninger;

(d) Komme med anbefalinger til de kompetente myndigheder, særligt ved at foreslå ændringer eller reformer af love, regler eller administrativ praksis, specielt hvis de har forårsaget de vanskeligheder, som de personer, der har indgivet anmodningerne, har mødt, med henblik på at forsvare deres rettigheder.

Reference: Denne oversættelse af Paris-principperne var bilag 1 ved fremsættelsen af lovforslaget L 183: Forslag til lov om etablering af Dansk Center for Internationale Studier og Menneskerettigheder, fra folketingsåret 2001-02, 2. samling.